

**Vraag nr. 231
van 27 juli 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Bijzondere jeugdbijstand - Oproep 2000

In haar brief van 20 april 2000 betreffende erkenningen, projecten en experimenten in de bijzondere jeugdbijstand - oproep 2000, riep de minister de initiatieven bijzondere jeugdbijstand op om projecten en experimenten op te zetten of bij te sturen conform haar beleidsvisie. Deze moesten binnen zijn vóór 15 mei 2000. De voorzieningen hadden wel heel wat werk : zo moesten ze een gans dossier samenstellen, werkafspraken maken binnen en buiten de sector, naar hun beheerraad stappen, ... en dit alles op amper drie weken tijd.

Terwijl in de welzijnssector het managementdenken aan belang wint, wordt dit door dergelijke ad hoc opdrachten doorkruist. Het stelt bovendien de voorzieningen, maar ook de beheerders - en dit zijn in de welzijnssector meestal onbetaalde vrijwilligers - voor problemen.

1. Waarom werd de sector pas op 20 april jongstleden uitgenodigd om voorstellen te doen, terwijl de beleidsoptie toch aan de begroting 2000 gekoppeld was ?
2. Zijn er nog omzendbrieven gestuurd naar de welzijns-, gezondheids- of gelijkekansensector met een dergelijke korte periode voor dossieropbouw ? Welke ?

Antwoord

1. De sector was reeds lang vóór de omzendbrief van 20 april 2000 in kennis van het feit dat er in het begrotingsjaar 2000 bijkomende middelen uitgetrokken waren voor de uitbouw en de verdere differentiatie van het hulpverleningsaanbod in de bijzondere jeugdbijstand.

De meeste aanvragen inzake een nieuw initiatief of uitbreiding van een bestaand initiatief waren bekend vóór 20 april. De meeste initiatiefnemers hebben dus het meeste werk geleverd vóór die datum. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan dit afleiden uit de omzendbrief van 20 april zelf, meer bepaald de zin : "De aanvragen voor erkenningen, projecten en experimenten overstijgen het aan te wenden budget".

De initiatiefnemers werden met de omzendbrief van 20 april ingelicht over de positief discriminerende indicatoren die zouden worden gebruikt bij de noodzakelijke selectie.

De keuze van de indicatoren steunde onder meer op de eerste contouren die op dat moment duidelijk werden in de strategische planning van de integrale jeugdhulpverlening, zoals de kanteling van een vraag- naar een behoeftegestuurd aanbod en de (inter)sectorale samenwerking en afstemming. De initiatiefnemers werden uitgenodigd om - voorzover ze dit zelf nodig achtten - hun aanbod (meer) te profileren naar de opgegeven indicatoren.

Het is juist dat sommige initiatiefnemers hiertoe bijkomende inspanningen leverden. Men kan echter moeilijk stellen dat ze werden geconfronteerd met een totaal nieuw gegeven en een dossieropbouw die moest vertrekken vanaf nul.

2. In de welzijns-, gezondheids- en gelijkekansensector werd nog één oproep met een gelijkaardige korte termijn verzonden, namelijk de oproep met betrekking tot de experimentele projectsubsidies in het kader van het Vlaams minderhedenbeleid.

De oproep werd verzonden op 2 mei 2000 en de einddatum voor het indienen van de aanvragen was 31 mei 2000.

De sector was reeds geruime tijd op de hoogte van de komende projectoproep en kon zich zodoende voorbereiden.